



worden ze steeds gestrester. Onder zulke omstandigheden een gedragstest uitvoeren is onethisch, zeggen critici. 'Die honden zijn kansloos.'

FOTO MARTIN GAUS

langrijk – zijn baasje. De rechter zal straks op dvd zien wat Rocco inmiddels heeft geleerd. Hij ziet hoe de hond wordt geprikkeld door bijvoorbeeld een opspringende paraplu, andere honden, passanten met wapperende jassen, ongevraagd aanhalen en een ruzieschopper, die uitvalt tegen zijn baasje.

Rocco blijft rustig en gehoorzaamt alle commando's. Martin en Helly Gaus hebben zo de laatste vijf jaar veertien honden die een euthanasieadvies hadden gekregen, 'in herkansing' getraind. Twee zijn alsnog bij Gaus afgemaakt, twaalf zijn heropgevoed weer thuis.

Op die ervaringen baseren Gaus en zijn vrouw hun kritiek op de gedragstest: het 'risicoassessment' dat is ontwikkeld door etholoog Matthijs Schilder van de Gedragskliniek voor Dieren van de Universiteit Utrecht. Dat assessment toetst niet de trainbaarheid van de hond, zeggen ze, en dat vinden zij een groot manco.

Helly Gaus: "Het eerste wat we doen: naar buiten gaan en een relatie met hem opbouwen, vertrouwen

kweken. Na een paar dagen heb je al een trainbare hond."

Te vaak dus, vinden zij, krijgen honden op grond van de test ten onrechte het stempel van gevaarlijk en hopeeloos. Gaus: "Het is onrechtvaardig tegenover de hond en tegenover de eigenaar."

De opvoedcursus als second opinion wordt steeds vaker en met succes door wanhopige hondenbezitters bij de rechter afgedwongen. Inmiddels is er bij Gaus, die wel spreekt over zijn 'Mesdagkliniek' voor honden, een wachtlijst voor die secondopiniontrainingen.

Martin en Helly Gaus hebben op grond van hun ervaringen met de 'afgekeurde' honden voorgesteld het protocol van inbeslagname te wijzigen. Essentie is dat de hond niet uit huis wordt gehaald, maar direct een aanlijn- en muilkorfgebod krijgt. Dan moet de eigenaar met de hond verplicht op opvoedcursus, waarna een test volgt als de eigenaar af wil van geboden, zoals aanlijnen en muilkorven. "Dat scheelt een boel

'Eigenaar hoort nooit meer iets. Dat geeft veel verdriet'

frustratie en verdriet," aldus Gaus.

De Gedragskliniek voor Dieren noemt in een schriftelijk antwoord het door Gaus voorgestelde alternatief: 'reëel'. Men twijfelt echter niet zozeer aan de hond, maar aan sommige eigenaren. Uit onderzoek uit 2008: 'Er is wetenschappelijk bewijs voor het verband tussen bijtende honden en karakter- en andere eigenschappen van eigenaren, in geval van inbeslagnames niet zelden een bekende van de politie.'

De opslag van die Nederlandse honden voltrekt zich sinds 2008 in een schemergebied. Alleen de politie Amsterdam heeft een cijfer: zes inbeslagnames in 2012. Adressen van opvanglocaties zijn officieel nog steeds ge-

heim. Hondeneigenaren, aldus Gaus, horen na de inbeslagname niets: "Geen bericht, geen foto. Dat geeft veel verdriet."

Over al die schimmigheid maakt de Landelijke Inspectie Dierenbescherming (LID) zich dan ook zorgen. "Wij weten dat honden soms te lang in opslag zitten, maar we weten niet hoeveel het er zijn en hoeveel te lang ze in de opslag verblijven."

Duidelijk is dat er altijd honden zijn voor wie er geen nieuwe baas is na de opslag. Zeker honden met een aanlijn- en muilkorfgebod raken de opslaghouders niet gemakkelijk kwijt. Die worden doorgaans ook afgemaakt.

Vos bevestigt dat 'moeilijke' honden soms worden herplaatst bij een trainer om er een werkhond van te maken. "Voor de beveiliging."

In de hondenschool van de familie Gaus in Lelystad komt Helly Gaus binnen met staffordshireterriër Rocco, een beer van een hond. Rocco komt nieuwsgierig snuffelen bij het bezoek. Martin Gaus: "Officieel was deze hond nu al dood geweest."

Eerder gewond door klussen

Nederland telt ongeveer **twee miljoen** honden. In 2008 bleek uit onderzoek dat er elk jaar circa **150.000** bijtincidenten zijn, **66 procent** daarvan is niet ernstig.

Vijftienduizend mensen komen voor behandeling van een bijtwond bij de huisarts, **zevenduizend** belanden op de eerste hulp, **230** mensen moeten wegens hun verwondingen worden opgenomen. Er valt gemiddeld één dode per jaar.

De kans dat je in een bepaald jaar door een hond wordt gebeten is **één op dertien miljoen**, het risico op verwondingen door sporten of klussen ligt een stuk hoger.